

George Hendrik Breitner (1857—1924)

Liggend naakt

ritseling van het gekreukeld doek. Een prachtig werk — het zichtbare uitputtend tot de laatste mogelijkheden, maar toch weer juist de grens niet overschrijdend. Het liggen zelf, met die nauw merkbare knik in den rug, schijnt van het hoofd uit in toom gehouden te worden door het slechts even terugkeerend rood bij de teenen, waar de compositie zich sluit en de eene voet den anderen bij den hiel met wat driftiger toets steunt. Het is dit naakt dat Breitner ook etste, waarschijnlijk wel na voltooiing van het schilderij.

J. G. van Gelder

W. HUSSEM

Gispen, Den Haag

Onder de jongere schilders vindt men velen, die met schijnbaar gemak een smakelijk of

interessant schilderij kunnen maken en den indruk wekken, reeds van huis uit die technische en stylistische handigheid te bezitten welke in staat stelt het werk, ook al heeft dit nog maar weinig om het lijf, een geacheveerd aanzien te geven. Hussem behoort niet tot dit type. Hij heeft integendeel langdurig moeten zoeken voordat hij zichzelf en zijn middelen vond. Deze middelen, bij benadering verwant aan die van Paul Arntzenius en Jan van Herwijnen, zijn die van een getemperd en dichterlijk gestemd naturalisme, een naturalisme van onverdacht simpele, oprechte allure. Hussem is wat men een aandacht-schilder pleegt te noemen, evenwel niet in nieuwzakelijken of in Bremmerschen zin. Al konden speciaal de beide schelpenstillevens op zijn recente tentoonstelling bij Gispen uitwijzen, dat hij den vorm en de structuur,